Tarnopol, dnia 1 lutego 1931.

TARNOPOLSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 2.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY.

19

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 listopada 1931 wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Sprawiedliwości, Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Ministrem Robót Publicznych, Ministrem Pracy i Opieki Społecznej i Ministrem Poczt i Telegrafów — o ustaleniu wysokości kosztów doręczania przez urzędy gminne i magistraty wezwań i innych pism urzędowych w postępowaniu administracyjnem.

Na podstawie art. 122, art. 23 i art. 105 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zarządza się co następuje:

§ 1. Koszta doręczania przez urzędy gminne i magistraty w myśl art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem wezwań i innych pism urzędowych ustala się w wysokości podwójnej każdoczesnej opłaty pocztowej za list zwykły najniższej wagi.

§ 2. Zwrot gminom kosztów, o których mowa w § 1 następuje zasadniczo równocześnie z zarządzeniem doręczenia, w gotówce albo w znaczkach pocztowych.

Władze państwowe i samorządowe, pozostające w częstej łączności z gminą w zakresie doręczania wezwań i innych pism urzędowych, mogą zwracać tej gminie koszta, o których mowa w § 1 ryczałtem, w stałych odstępach czasu, oznaczonych przez te władze w porozumieniu z gminą.

§ 3. W wypadkach, przewidzianych w art. 105 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem, zwrot kosztów doręczenia następuje na poczet kosztów postępowania administracyjnego, obciążających stronę.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: **Sławoj Składkowski.**
Kierownik Ministerstwa Skarbu: **Ignacy Matuszewski.**
Minister Sprawiedliwości: **St. Car.**
Minister Wyznań Relig. i Ośw. Publ.: **St. Czerwiński.**
Minister Rolnictwa: **J. Polczyński.**
Minister Przemysłu i Handlu: **E. Kwiatkowski.**
Minister Robót Publicznych: **Matakiewicz.**
Minister Pracy i Opieki Społecznej: **A. Prystor.**
Minister Poczt i Telegrafów: **Boerner.**

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 92 z dnia 29 grudnia 1930 r., poz. 719).

20

Rozporządzenie

Tymczasowego Wydziału Samorządowego w likw. z dnia 9 stycznia 1931 r. o poborze specjalnych dopłat na częściowe pokrycie kosztów utrzymania szpitali powszechnych w Małopolsce w roku budżetowym 1931/32.

Art. 1.

Na podstawie art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 o tymczasowem uregulowaniu finansów komu-

nalnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 94, poz. 747) tudzież § 20 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 (Dz. U. Rz. P. Nr. 31, poz. 317) — pobierane będą od gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w Województwach Krakowskiem, Lwowskiem, Stanisławowskiem i Tarnopolskiem w roku budżetowym 1931/32 specjalne dopłaty na częściowe pokrycie wydatków na szpitalnictwo małopolskie, w wysokości i według zasad ustalonych w rozporządzeniu Tymcz. Wydziału Samorządowego z dnia 27 listopada 1929 r., L. 37.324 na r. budżetowy 1930/31.

Art. 2.

Spory wynikłe między Związkami komunalnemi a Tymcz. Wydziałem Samorządowym w likw. o stosowanie art. 32 powołanej w art. 1 ustawy, rozstrzyga Ministerstwo Spr. Wewn. w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda lwowski jako likwidator Tymczasowego Wydziału Samorządowego:

Dr. Nakoniecznikow-Klukowski.

21

Okólnik Nr. 209

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 1 grudnia 1930 r., Nr. SF. 3358/1 do wszystkich PP. Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego) w sprawie biegu terminu odwołania od decyzji władz nadzorczych w sprawie zatwierdzenia budżetów.

W okólniku z dnia 21 lutego 1930 r. Nr. 23 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych powołując się na dotyczące orzecznictwo Najw. Tryb. Admin., wyjaśniło, że w sprawie zatwierdzania budżetów związków komunalnych przez P. P. Wojewodów — w braku specjalnych zastrzeżeń w ustawie o tymcz. ureg. fin. kom.— znajduje zastosowanie ogólna zasada prawna, wyrażona w art. 82 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zapewniająca stronom prawo rozpatrywania spraw w dwóch kolejnych instancjach administracyjnych i że w następstwie tego przeciw decyzjom P. P. Wojewodów w sprawie budżetów związków komunalnych przysługuje środek prawny odwołania do Ministra Spraw Wewnętrznych.

Niezależnie od powyższego służy w myśl obowiązujących przepisów gminom wiejskim i gminom miejskim, określonym w art. 36 lit. a ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, których budżety zatwierdzają w I instancji wydziały powiatowe, prawo odwołania się w sprawie budżetów do P. P. Wojewodów.

W myśl art. 83 przytoczonego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem „odwołanie należy wnieść w ciągu 14 dni po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji, o ile poszczególne ustawy nie przewidują terminów krótszych.

W związku z powyższem jeden z P. P. Wojewodów podniósł wątpliwość co do tego, od jakiej chwili rozpoczyna się bieg 14-dniowego terminu odwoławczego, w szczególności — czy od momentu otrzymania odnośnego orzeczenia władzy nadzorczej przez organ wykonawczy związku (przewodniczącego wydziału powiatowego, magistrat, wójta gminy), czy też od dnia ogłoszenia tegoż orzeczenia organowi uchwalającemu (sejmikowi powiatowemu, radzie miejskiej, radzie gminnej względnie zgromadzeniu gminnemu).

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Przepis art. 83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem, w którym jest wzmianka o „ogłoszeniu“ decyzji, pozostaje w związku z ustępem 1 art. 80, według którego „decyzję, wydaną w obecności strony, ogłasza się jej ustnie“. Ponieważ zaś decyzja władzy nadzorczej o zatwierdzeniu budżetu związku komunalnego wydawana jest zawsze w formie pisemnej, przeto podanie jej związkowi komunalnemu do wiadomości następuje nie przez ogłoszenie, lecz przez doręczenie odnośnego pisma. Wobec tego zaś użycie w art. 83 zwrotu „po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji“ nie może w niniejszym wypadku prowadzić do wniosku, że decyzja władzy nadzorczej o zatwierdzeniu budżetu związku komunalnego powinna być temuż związkowi „ogłoszona“.

Poza tem należy jeszcze zauważyć — w związku z postanowieniem art. 120 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem, że przepisy tegoż rozporządzenia w sprawach budżetów związków komunalnych mają tylko znaczenie subsydjarne i że wcale nie zmieniają tych przepisów, które do chwili wydania rozporządzenia regulowały postępowanie przy układaniu i zatwierdzaniu budżetów komunalnych. W szczególności nie doznał żadnej zmiany ustęp 1 art. 38 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, który stosuje się również do postępowania odwoławczego w sprawie budżetów, a który związkom komunalnym daje prawo wniesienia odwołania „w ciągu 14 dni po doręczeniu orzeczenia“.

Ponieważ zaś doręczenie orzeczenia związkowi komunalnemu następuje niewątpliwie w chwili doręczenia go organowi wykonawczemu związku, przeto ten ostatni moment jest decydującym dla ustalenia początku biegu terminu odwoławczego również odnośnie do orzeczeń władzy nadzorczej w sprawach budżetów związków kamunalnych.

Korsak, Dyrektor Departamentu.

L. Sm. 2092/30. Tarnopol, dnia 19 grudnia 1930 r.

Wszystkim Tymczasowym Wydziałom Powiatowym oraz Zarządom gmin miejskich i wiejskich na obszarze Województwa Tarnopolskiego do wiadomości.

Wojewoda: **Moszyński.**

22

Okólnik Nr. 218

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 1930 r. Nr. Z. Z. 7685/30 do Panów Wojewodów i Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy w sprawie zapomóg na koszty przewozu dzieci jagliczych do centralnych zakładów leczniczych.

Wobec niejednokrotnie mylnego interpretowania zarządzenia w sprawie udzielania zapomóg na koszty przewozu dzieci, chorych na jaglicę, wysyłanych na leczenie do centralnych zakładów leczniczych (okólnik Nr. 12 z dnia 27 I 1930 pismo L. Z. Z. 7809/29), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia) wyjaśnia co następuje:

Licząc się z tem, że w związku z zarządzeniem przesyłania dzieci, chorych na jaglicę, na leczenie do zakładów centralnych (okólnik Nr. 12/30), koszty przewozu chorych z ich miejsca zamieszkania, niejednokrotnie bardzo odległego od centralnego zakładu leczniczego, będą dość znaczne, co może utrudnić bardzo opiekunom względnie instytucjom opiekuńczym i związkom komunalnym, obowiązanym do pokrywania kosztów przewozu i leczenia, umieszczenie chorych w zakładach centralnych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia) postanowiło udzielać zapomóg z kredytów, przeznaczonych na walkę z jaglicą, na zwiększone z tego powodu koszty przewozu chorych.

Interesowane osoby i instytucje mogą w myśl powyższego składać podania, za pośrednictwem właściwych władz administracji ogólnej I instancji, do Urzędów Wojewódzkich, o przyznanie zapomóg na pokrycie zwiększonych kosztów transportu chorych do zakładów centralnych.

Panowie Wojewodowie są upoważnieni do udzielania petentom zapomóg na ten cel w wysokości, nieprzekraczającej kosztu przewozu chorych poza obrębem Województwa, z kredytów na walkę z jaglicą (dz. 3 rozdz. 1 § 12 poz. 1).

O każdorazowem przyznaniu przez Województwo zapomogi na ten cel należy zawiadomić Ministerstwo z wnioskiem otwarcia odpowiedniego kredytu.

W razie, gdy ze względów wyjątkowych zachodzi potrzeba udzielenia zapomogi także na pokrycie kosztów przewozu w obrębie Województwa, Pan Wojewoda zechce wystąpić z odpowiednio umotywowanym wnioskiem do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departamentu Służby Zdrowia).

Dyrektor Departamentu Służby Zdrowia:
Dr. Piestrzyński.

L. ZP. 691/30. Tarnopol, dnia 27 grudnia 1930 r.

Panom Starostom powiatowym Województwa Tarnopolskiego do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę:
Dr. Danielski, Naczelnik Wydziału.

23

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 14 stycznia 1931 r., L. AD. 7045/30 do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie przymusowego ściągania zaległych składek ubezpieczeniowych na rzecz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

Dla usunięcia wątpliwości odnośnie do przepisów prawnych normujących przymusowe ściąganie drogą egzekucyjną zeległych składek ubezpieczeniowych na rzecz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych wyjaśniam, że składki przypisane na zasadzie art. 31 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 V. 1927, Dz. Ust. Nr. 46, poz. 410, w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 12 II. 1930, Dz. Ust. 14, poz. 102, w wypadku zaniedbania przez płatników terminów płatności korzystają po myśli art. 32 powołanego wyżej rozporządzenia z prawa egzekucji w trybie administracyjnym.

Postępowania egzekucyjne mogą być prowadzone tylko na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 III. 1928 o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. Ust. 36, poz. 342) co zostało rozstrzygnięte treścią okólnika Nr. 203 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, jakoteż zostało przesądzone treścią Rozp. Rady Ministrów z dnia 20 maja 1930 w prawie obliczenia kar za zwłokę, przy egzekucjach należności P. Z. U. W. (Dz. U. Rzp. P. Nr. 43, poz. 369).

W związku z powyższem Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych przystosował akcję poboru składek do wymagań Rozporz. Prezyd. Rzeczypospolitej z dnia 22 III. 1928 i w najbliższym czasie Inspektoraty powiatowe P. Z. U. W. zgodnie z postanowieniami art. 25 powołanego rozporządzenia przedłożą Panom Starostom wykazy zaległości za rok 1930 celem potwierdzania prawomocności tytułu egzekucyjnego, poczem Urzędy gminne wdrożą przymusowe postępowania administracyjne.

W interesie płatników wydadzą Panowie Starostowie zarządzenia Zwierzchnościom gminnym, ażeby niezwłocznie pouczyli zalegających z ratą składek ubezpieczeniowych asekuratów o wysokich kosztach egzekucyjnych, wynikających z art. 54 Rozp. Prezyd. Rzeczyp. z dnia 23 III. 1928. Dz. Ust. 36, poz. 342, przed któremi mogą płatnicy ochronić się przez spłacenie ciążących na nich zaległości przed wszczęciem przymusowego postępowania.

Z chwilą nadejścia do Urzędów gminnych wykazów zaległościowych, będących tytułem egzekucyjnym w zrozumieniu art. 25 Rozp. Prezyd. Rzeczyposp. z dnia 22 III. 1928, Dz. Ust. 36, poz. 342, obowiązane są Urzędy gminne rozesłać natychmiast do wszystkich płatników załączone do wykazów zaległościowych upomnienia (art. 27 powołanego wyżej rozporządzenia) i w nieprzekraczalnym terminie 7-dniowym przystąpić zgodnie z art. 33 do zajęcia ruchomości przez protokolarne opisanie i oszacowanie tychże.

O ile zaległe składki ubezpieczeniowe w terminie 14-dniowym od daty zajęcia nie zostaną przez asekuratów dobrowolnie złożone, przeprowadzą Urzędy gminne po myśli art. 36 powołanego rozporządzenia sprzedaż zajętych przedmiotów w drodze przetargu publicznego.

Ewentualne odwołania w sprawie zarządzanych postępowań egzekucyjnych winny być wnoszone na ręce Starostw — jako Władzy egzekucyjnej w zrozumieniu art. 8 powołanego rozporządzenia.

Wojewoda: **Moszyński.**

24

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 19 stycznia 1931 r., L: Rol. 3231/30 w sprawie czasu ochronnego na dropie—kamionki (strepety) i wiewiórki.

1) Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 20 grudnia 1930 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 94, poz. 730) podaję do wiadomości, że w okresie od dnia 1 stycznia 1931 r. do dnia 31 grudnia 1932 r. zostało całkowicie zabronione polowanie na dropie, dropie—kamionki (strepety) i wiewiórki.

2) Winni naruszenia przepisów powołanego rozporządzenia Ministra Rolnictwa, będą karani w drodze administracyjnej na podstawie art. 77 i 83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 o prawie łowieckiem, grzywną do 500 (pięciuset) złotych oraz aresztem do 6 (sześciu) tygodni. Broń i narzędzia łowieckie ulegną konfiskacie.

Wojewoda: **Moszyński.**

25

Regulamin

egzaminacyjny dla Komisji do stwierdzenia kwalifikacji samodzielnego kucia koni, powołanej przez Izbę Rzemieślniczą na mocy p. 4 ust. 1 art. 3 ro porządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 334) oraz § 27 Roz. wyk. Min. Rolnictwa z 1 października 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 92, poz. 807) — uchwalony uchwałą Walnego Zebrania Izby Rzemieślniczej w Tarnopolu z dnia 20 lipca 1930 r. na podstawie § 11, p. 13 statutu Izby („Monitor Polski" z 14 sierpnia 1928, Nr. 186).

§ 1. Do składania egzaminów przed Komisją egzaminacyjną w zawodzie kucia koni mogą być dopuszczone osoby, które: a) ukończyły conajmniej 20 lat życia, b) złożyły egzamin na czeladnika kowalskiego, c) odbyły w charakterze czeladnika kowalskiego przynajmniej jednoroczną praktykę u kowala uprawnionego do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni.

§ 2. Kandydaci składają podania o dopuszczenie do egzaminu do Przewodniczącego Komisji egzaminacyjnej. Do podania winny być dołączone: a) świadectwo urodzenia, b) świadectwo złożenia egzaminu na czeladnika kowalskiego, c) świadectwo odbytej praktyki, wymienionej w pkt. c) § 1; d) własnoręcznie napisany życiorys; e) dowód wpłaconej taksy egzaminacyjnej.

§ 3. Do komisji należą: 1. wojewódzki lekarz weterynaryjny lub inny powiatowy lekarz weterynaryjny wyznaczony przez Wojewodę jako przewodniczący; 2. przedstawiciel Izby Rolniczej a do czasu powołania tejże przedstawiciel społecznych organizacji rolniczych powołany przez Wojewodę; 3. przedstawiciel Izby Rzemieślniczej, którym winien być kowal, uprawniony do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni; 4. wojskowy lekarz weterynaryjny, wyznaczony przez dowódcę okręgu korpusu.

§ 4. Komisja egzaminacyjna będzie powoływana w miarę potrzeby. Termin rozpoczęcia i miejsce odbycia egzaminu Wojewoda ogłasza w Dzienniku Wojewódzkim, o czem przewodniczący zawiadomi komisję egzaminacyjną oraz kandydatów, którzy zgłosili się do egzaminu.

§ 5. Egzamin obejmuje część teoretyczną i praktyczną. W części teoretycznej egzaminu kandydat winien wykazać dostateczną znajomość następujących przedmiotów: **1.** ogólne pojęcie o budowie konia; **2.** budowa dolnej części kończyny i jej czynności: a) kość kopytowa, strzałkowa, koronowa, pęcinowa, nadpęcinowa, kości rysikowe, trzeszczkowe; b) wiązadła, stawy, ścięgna; c) chrząstka kopytowa, strzałka gąbczasta; d) części mięsne, naczynia i nerwy; e) puszka rogowa, narastanie rogu, zużywanie się rogu, własności rogu; f) mechanika kopyta, wpływ terenu na kopyta niepodkute; g) podstawy kończyn, prawidłowe i nieprawidłowe; h) wpływ postawy końskiej na ukształtowanie kopyt; i) praca kopyta, chody prawidłowe i nieprawidłowe; j) kopyta prawidłowe i nieprawidłowe. **3.** Materjał i narzędzia podkownicze: a) żelazo, stal, węgiel, koks, węgiel drzewny; b) podkowa, podkowa typu wojskowego, rodzaje podków (dla koni pociągowych, ciężarowych, wyścigowych — letnie i zimowe), podkowa prawidłowa i jej wymiary, podkowa dla muła, półfabrykat, podkowa fabryczna, wyrób podkowy ze starego żelaza; c) podkowiaki, hacele, płytki stalowe, zębce; d) narzędzia podkownicze. **4.** Racjonalne urządzenie kuźni i paleniska. **5.** Przygotowanie kopyt do podkucia, przygotowanie podków do podkuwania kopyt prawidłowych i nieprawidłowych, a mianowicie: a) obchodzenie się z końmi przy podkuwaniu, podkuwanie koni narownych; b) ścieranie się podkowy, terminy przekuwania; c) badanie kopyta przed podkuciem, odjęcie starej podkowy i znaczenie jej oględzin, struganie kopyta; d) wybór i przygotowanie podków, dopasowanie i przybicie podkowy; e) badanie konia po okuciu, cel i znaczenie badania; f) podkuwanie kopyt nieprawidłowych, podkuwanie przy nieprawidłowych postawach kończyn i nieprawidłowych chodach, struganie kopyt nieprawidłowych, podkuwanie kopyt przy postawie zbieżnej, rozbieżnej, zwartej, rozwartej, podsiebnej i odsiebnej, niedźwiedziej, kucie kopyt przy strychowaniu się, ściganiu i potykaniu;

g) podkuwanie koni w miastach (bruk, asfalt i t. p.), podkowy z linką, podkowy z wkładkami patentowanemi i t. p. **6.** Higjena kopyta: a) wpływ klimatu, charakteru gleby i podłoża na róg kopyta; b) kąpiele kończyn, natłuszczanie kopyt, oczyszczanie kopyt; c) pielęgnacja kopyta niepodkutego; d) pielęgnacja kopyta podkutego; e) pielęgnacja kopyt źrebięcych. **7.** Choroby kopyt: a) kopyta: płaskie, pełne, szczudłowate, wąskie i sposób ich podkuwania; b) szczeliny i sposoby ustalania ich brzegów, rozpadliny; c) ochwat, kształt kopyt po przebytym ochwacie, sposoby podkuwania kopyt po ochwacie; d) ściana oddzielona i pusta; e) słupek rogowy; f) gnicie strzałki; g) nagwoździenie; h) zatrat; i) skostnienie chrząstki kopytowej; j) zagwożdżenie; k) podbitek.

W części praktycznej egzaminu kandydat winien:

1. Wykuć z żelaza sztabowego dwie podkowy letnie lub zimowe dla kopyt prawidłowych lub nieprawidłowych w zależności od pory roku i rodzaju kopyt, jakie posiadają konie, mające być podkute;

2. wykuć jedną podkowę na kopyto chore lub specjalnego użytku (np. dla konia biorącego udział w wyścigach);

3. wykonać całkowite okucie dwóch kopyt (letnie lub zimowe) jednego kopyta tylnego, drugiego przedniego;

4. wykonać struganie kopyta źrebięcego, o ile to jest możliwe.

Z pośród podków mających być wykutemi stosownie do pkt. 1 i 2 przynajmniej jedna winna być wykuta według typu podkowy używanej w wojsku. Przy wykonywaniu okucia stosownie do pkt. 3 — pożądane jest okucie przynajmniej jednego konia z chorem lub wadliwem kopytem, z nieprawidłową postawą lub nieprawidłowym chodem, przyczem w braku takiego konia należy okuć jednego konia do specjalnego użytku.

Przy kuciu konia, po należytej ocenie starego podkucia kandydat winien wykazać dokładność i pewność w wykonywaniu; a) odjęcia starej podkowy; b) oczyszczenie i wystruganie kopyta; c) wykucia podkowy; d) jej dopasowanie; e) przybicie.

Przedmiotami nauczania praktycznego są: **1.** wyrób podków: a) letnich i zimowych z uwzględnieniem podków typu wojskowego, podków dla kopyt prawidłowych, kopyt przy chodach nieprawidłowych i na kopyto chore — z żelaza sztabowego, ze starych podków i półfabrykatów; b) wgrzewanie płytek stalowych, zębce. **2.** podkuwanie kopyt prawidłowych, nieprawidłowych i chorych: a) trzymanie konia, użycie środków poskramiających, trzymanie kończyn; b) odejmowanie podkowy, badanie odjętej podkowy i kopyta po rozkuciu; c) przygotowanie kopyta do podkucia (struganie kopyta); d) dopasowanie podkowy i jej przybicie; e) podkuwanie różnych typów koni, pudkuwanie różnych rodzajów kopyt nieprawidłowych, podkuwanie przy nieprawidłowych podstawach i chodach; f) określenie sposobu podkucia, odpowiedniego dla poszczególnych rodzajów kopyt, krytyczna ocena podkucia różnego kształtu kopyt; g) podkuwanie kopyt chorych; h) struganie kopyt źrebięcych; f) podkuwanie koni do pracy w mieście (na bruku, asfalcie i t. p.).

§ 6. Wynik egzaminu określa się według jednego z następujących stopni: „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ i „niedostatecznie“. O wyniku egzaminu Komisja egzaminacyjna decyduje zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. W razie wyniku, określonego stopniem „niedostatecznie“ egzamin uważa się za niezłożony.

W razie niezłożenia egzaminu kandydat może zgłosić się do egzaminu powtórnego tylko przed tą samą komisją, nie wcześniej jednak niż po upływie sześciu tygodni od dnia poddania się pierwszemu egzaminowi.

W razie powtórnego nie złożenia egzaminu komisja egzaminacyjna może wyznaczyć kandydatowi ponowny termin egzaminu.

§ 7. Kandydat, który złożył egzamin otrzymuje świadectwo wzoru następującego:

Nr. . . . .
protokołu egzaminacyjnego.

ŚWIADECTWO.

Pan . . . . zamieszkały w . . . . powiat . . . . urodzony dnia . . . . w . . . . powiat . . . . złożył przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez Izbę Rzemieślniczą stosownie do § 27 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1 października 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnem kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 807) egzamin z kucia koni z wynikiem . . . .

. . . . dnia . . . . 19 . . .

KOMISJA EGZAMINACYJNA:

Przewodniczący:

Pieczęć: Członkowie:

Świadectwo winno być podpisane przez przewodniczącego i wszystkich członków komisji.

Świadectwo powyższe stanowi dowód posiadania kwalifikacyj do samoistnego wykonywania zawodu kucia koni na obszarze całego Państwa.

§ 8. Z przebiegu egzaminu spisuje się protokół, który podpisuje komisja egzaminacyjna. Protokół przewodniczący komisji egzaminacyjnej przesyła po ukończeniu egzaminu najpóźniej w przeciągu dni 14 do Izby Rzemieślniczej. Świadectwo oraz złożone dokumenty otrzymuje kandydat od komisji.

§ 9. Taksę egzaminacyjną w wysokości 40 zł. płaci kandydat na ręce przewodniczącego komisji.

Koszt przeprowadzenia egzaminu ponosi komisja po myśli § 26 rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 92/28, poz. 807). Kandydat dopuszczony do egzaminu winien zgłosić się z własnym fartuchem skórzanym oraz niezbędnemi narzędziami do podkuwania koni.

§ 10. Niniejszy regulamin obowiązuje z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim.

L. AD. 4720/30.

Na podstawie § 27 rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 1 października 1928 r., Dz. U. Rz. P. Nr. 92, poz. 807, wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnie kuciem koni, zatwierdzam niniejszy regulamin Komisji egzaminacyjnej dla stwierdzenia uzdolnienia do samodzielnego wykonywania zawodu podkuwacza.

Tarnopol, dnia 14 stycznia 1931 r.

Wojewoda: **Moszyński.**

26

Regulamin

Komisji Egzaminacyjnej Mistrzowskiej dla samoistnych rzemieślników, którzy w dniu wejścia w życie polskiej ustawy przemysłowej posiadali z mocy austrjackiej ustawy przemysłowej prawo kształcenia uczniów.

§ 1. Podanie celem uzyskania dyplomu mistrzowskiego składa kandydat Izbie Rzemieślniczej pisemnie lub ustnie.

§ 2. Do podania należy dołączyć: a) kartę rzemieślniczą, b) życiorys, c) taksę w kwocie zł. 15 (piętnaście).

§ 3. Komisja składa się z przewodniczącego oraz dwóch członków, których Zarząd Izby powoła z grona rzemieślników.

§ 4. Postępowanie i zakres wymagań przy stwierdzeniu zawodowej zdolności na mistrza oznacza komisja organizacyjna.

§ 5. Wynik dodatni, lub ujemny komisja stwierdza większością głosów a w razie równej liczby przeważa głos przewodniczącego. W razie wyniku ujemnego przysługuje kandydatowi odwołanie się do Zarządu Izby, który rozstrzyga ostatecznie.

§ 6. Przewodniczący spisuje protokół z przebiegu i wyniku posiedzenia komisji i po podpisaniu przez wszystkich członków komisji wraz z aktami przesyła Izbie Rzemieślniczej, zaś odnośny dyplom mistrzowski wręcza przewodniczący kandydatowi do podpisania przez wszystkich członków komisji.

L: A. P.-89/1931.

Na podstawie art. 158 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) o prawie przemysłowem zatwierdzam Regulamin Komisji Egzaminacyjnej Mistrzowskiej dla samoistnych rzemieślników, którzy w dniu wejścia w życie polskiel ustawy przemysłowej posiadali z mocy austrjackiej ustawy przemysłowej prawo kształcenia uczniów.

Tarnopol, dnia 14 stycznia 1931 r.

Wojewoda: **Moszyński.**

27

Ogłoszenie

o nadaniu Srebrnego i Bronzowego Krzyża Zasługi.

P. Prezes Rady Ministrów zarządzeniem z dnia 31 grudnia 1930 r. nadał na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 62, poz. 458) po raz pierwszy

Srebrny Krzyż Zasługi

następującym oficerom Policji Państwowej Województwa Tarnopolskiego, pp.: Romualdowi **Gonczarczykowi,** nadkomisarzowi, — Stanisławowi **Klementowskiemu,** komisarzowi, — Stanisławowi **Litakowi,** komisarzowi, — Czesławowi **Ludwińskiemu,** komisarzowi, — Michałowi **Karpińskiemu,** podkomisarzowi, — Janowi **Oktawcowi,** podkomisarzowi i Bolesławowi **Stefanowiczowi,** podkomisarzowi, — wszystkim za zasługi na polu bezpieczeństwa publicznego;

oraz po raz pierwszy

Bronzowy Krzyż Zasługi

następującym szeregowym Policji Państwowej Województwa Tarnopolskiego, pp.: Janowi **Stępieniowi,** przodownikowi, — Stanisławowi **Bednarzowi,** star. przodownikowi, — Janowi **Dobrowolskiemu,** star. przodownikowi, — Józefowi **Kętrzyńskiemu,** star. przodownikowi, — Andrzejowi **Pankowi,** star. przodownikowi, — Wojciechowi **Ptakowi,** star. przodownikowi. — Marjanowi **Ryszkiewiczowi,** star. przodownikowi, — Józefowi **Sławińskiemu,** star. przodownikowi, — Ludwikowi **Zerzonowi,** star. przodownikowi, — Stanisławowi **Dorowi,** przodownikowi, — Janowi **Flizikowskiemu,** przodownikowi, — Kazimierzowi **Gerczukowi,** przodownikowi, — Teofilowi **Köllerowi,** przodownikowi, — Jakóbowi **Łesykowi,** przodownikowi, — Augustowi **Pulce,** przodownikowi, — Andrzejowi **Romaniszynowi,** przodownikowi, — Aleksandrowi **Krajzie,** star. posterunkowemu, — Sylwestrowi **Grzybowskiemu,** posterunkowemu i Józefowi **Kowalczykowi,** posterunkowemu, — wszystkim za zasługi w służbie bezpieczeństwa publicznego.

28

Ogłoszenia

o rozwiązaniu stowarzyszeń na obszarze Województwa Tarnopolskiego.

1) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 7 listopada 1930 r. L. B. 5495/30

zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Kozowej, powiat Brzeżany.

2) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 22 listopada 1930 r., L. B. 5296/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Porchowej, powiat Buczacz.

3) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Wyczółkach, powiat Buczacz uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 18 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 64/31).

4) Kółko ukraińskiego Stowarzyszenia Pedagogicznego „Ridna Szkoła“ w Zastawczu ad Zawałów, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 9 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6359/30).

5) Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty“ w Jabłonówce, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 10 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6362/30).

6) Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty“ w Łysej, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 6 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6268/30).

7) Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty“ w Nosowie, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 7 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6256/30).

8) Stowarzyszenie „Czytalnia Proświty“ w Zawadówce, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 2 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6270/30).

9) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Sokołowie, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 21 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 12/31).

10) Stowarzyszenie „Silskij Hospodar“ w Burkanowie, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 8 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6271/30).

11) Stowarzyszenie „Silskij Hospodar“ w Serednem, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 4 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6254/30).

12) Stowarzyszenie „Silskij Hospodar“ w Nosowie, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 7 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6257/30).

13) Stowarzyszenie „Silskij Hospodar“ w Łysej, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 6 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6269/30).

14) Stowarzyszenie „Silskij Hospodar“ w Zastawczu ad Zawałów, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 9 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6360/30).

15) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Jabłonówce, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 10 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6361/30).

16) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Serednem, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 4 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6255/30).

17) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Zastawczu ad Zawałów, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 9 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6358/30).

18) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Zawałowie, powiat Podhajce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 30 listopada 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6339/30).

19) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 19 listopada 1930, L. B. 5134/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Wiśniowczyku, powiat Przemyślany.

20) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Suszczynie, powiat Tarnopol uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 2 października 1930 r. rozwiązało się (L. B. 4963/30).

21) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Klebanówce, powiat Zbaraż uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 10 grudnia 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6376/30).

22) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 22 listopada 1930, L. B. 3930/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Łozówce, powiat Zbaraż.

23) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15 listopada 1930, L. B. 856/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Tokach, powiat Zbaraż.

24) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Neterpińcach, powiat Zborów uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 28 października 1930 r. rozwiązało się (L. B. 6355/30).

29

Ogłoszenie

o odebraniu debitu pocztowego czasopismom i broszurom (L. B. 6354 i 6235/30).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. P. Nr. 14, poz. 186), oraz § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. Nr. 6 ex 1863) odebrało debit pocztowy czasopismu wydanemu:

1) w Berlinie w języku niemieckim p. t. „Der Tag“ — reskryptem z 13 grudnia 1930 r. Nr. A. A. 2346/16;

2) w Budapeszcie w języku węgierskim p. t. „Pesti Naplo“ — reskryptem z dnia 11 grudnia 1930 r. Nr. A. A. 2562/1:

3) w Pradze w języku czeskim p. t. „Ukrajina“ — reskryptem z 11 grudnia 1930 r. Nr. A. A. 2673/1;

4) w Czerniowcach w języku ukraińskim p. t. „Czas“ — reskryptem z dnia 11 grudnia 1930 r. Nr. A. A. 2589/1;

5) w Pradze w języku ukraińskim p. t. „Ukraińska Korespondencja“ — reskryptem z dnia 11 grudnia 1930 r. Nr. A. A. 2653/1, oraz drukowi wydanemu:

6) w Kijowie w języku ukraińskim p. t. „Literaturnyj jarmarok“ (almanach Nr. 11) — reskryptem z 10 grudnia 1930 r. Nr. A. A. 2615/1;

7) w Kownie, przez autora A. Jakucionisa, w języku litewskim p. t. „Kelias i Swiesą“ III Dalis (Droga do światła“ część III);

8) w Kijowie przez „Knyhospiłkę“ w języku ukraińskim, p. t. „Twory“ t. VII Dramy „Lesi Ukraińki“— reskryptem z 4 grudnia 1930 r., Nr. A. A. 2616/1.

30

Ogłoszenie

o przywróceniu debitu pocztowego czasopismom. (L. B. 60/31).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 5 stycznia 1931 r. Nr. A. A. 1802/4 na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. P. Nr. 14, poz. 186) oraz § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. P. P. Nr. 6 ex 1863) przywróciło debit pocztowy czasopismu „Deutsche Tageszeitung“, wydawanemu w Berlinie w języku niemieckim, odebrany zarządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 stycznia 1929 r., ogłoszonem w Monitorze Polskim“ z dnia 21 stycznia 1929 r. Nr. 17, poz. 27.

31

Ogłoszenie

o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej. (L. B. 5404, 6365, 6418, 6037/30).

Wydaleni zostali:

1) Kluczanowicz Michał, syn Bazylego i Olgi, urodz. 20 XI 1901 r. w Starobinie, powiatu słuckiego, b. gub. Mińskiej, zamieszkały w Pińsku — (decyzja Wojewody Poleskiego z 20 X 1930, L. IV BP. 1/c/30);

2) Jurkiewicz Michał, syn Stefana i Franciszki, urodz. 29 IX 1905 r. w Pińsku, zamieszkały w Łunińcu — (decyzja Wojewody Poleskiego z 18 XII 1930, L. IV BP. 1/c/26);

3) Korniew Mikołaj, rolnik, urodz. 3 XII 1891 w Weliżance, okręg Tobolski, Syberja — (decyzja Starosty pow. stołpeckiego z 11 VII 1930, Nr. 3869/II);

4) Weber Aleksander, rolnik, dat urodzenia brak — (decyzja Starosty pow. baranowickiego Nr. 6868/II z 1930 r.);

5) Gryniewicz Sergjusz, rolnik, lat 26, urodz. w m. Kuszka, obł. Zakaspijska — decyzja Starosty pow. stołpeckiego z 21 VIII 1930, Nr. 4601/II);

6) Sosmak Tadeusz vel Sokołowski vel Sokolnicki, robotnik, lat 24, miejsce urodzenia nie władome — (decyzja Starosty pow. lidzkiego z 25 VIII 1930, Nr. 7372/II);

7) Daniłowicz Włodzimierz, rolnik, urodz. w 1900 r. we wsi Rokoszyce, pow. Ihumański — (decyzja Starosty pow. stołpeckiego z 27 IX 1930, Nr. 4655/D/II);

8) Noblin Paweł, urodz. w 1902 r. w. Stanisławowo, powiat płoński, obecnie w więzieniu w Wilejce — (decyzja Starosty pow. wołżyńskiego z 27 V 1930 Nr. 4203/7);

9) Czurkin Paweł, lat 14, urodz. w Irkucku, Syberja, zamieszkały w Wołożynie — (decyzja Starosty pow. wołżyńskiego z 31 VII 1930 r. Nr. 5731/1);

10) Panasiuk Józef, obywatel Stanów Zjedn. Amer. Półn., urodz. 16 IV 1881 r. we wsi Radohoszczy, gminy Pererosłe, b. pow. ostrogskiego, syn Teodora i Ewy, wyzn. prawosławn. — (decyzja Wojewody Wołyńskiego z 1930 r., L. 758/B/Tjn./4/30).

Powyższe podaje się do wiadomości celem wysiedlenia wymienionych osób z granic Państwa w razie ujawnienia ich pobytu na terenie Województwa Tarnopolskiego.

32

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 13 stycznia 1931 r., L. PO. 4916/30, dotyczące przestrogi przed osobami wyłudzającemi wsparcia.

Według doniesienia kompetentnych władz niżej wymienione osoby czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają pod rozmaitemi pozorami (n. p. na pokrycie kosztów podróży powrotnej do miejsca stałego zamieszkania, na utrzymanie i tp.) wsparcia, na rachunek gmin przynależności względnie zamieszkania:

1) Kucyk Jan, syn Bazylego, stały mieszkaniec wsi Borki gm. Chocieszów, pow. Kamieniec koszyrski;

2) Stanisław Fleischer, syn Fischla i Chaji, ur. w 1910 r. w Bochni pow. Bochnia, zam. w Baczkowie;

3) Bronisława Królówna, urodz. 5 VIII 1899, córka Józefa i Franciszki,

4) Bronisława Bartlaga, urodz. 5 XI 1906, córka Franciszka i Rozalji,

5) Kański (Kania) Jan, urodz. 7 III 1902, syn Piotra i Wiktorji i

6) Jakób Biergiel, urodz. 17 VII 1864, syn Jana i Marjanny — wszyscy od 3) do 6) z Dobczyc, pow. Myślenice;

7) Bronisław Andruszyn, urodz. rzekomo w Turówce, pow. Skałat, syn Stefana i Wiktorji, liczący 26 lat z zawodu ślusarz, przynależny rzekomo do gminy m. Lwowa;

8) Ikiel Mieczysław, urodz. 1899 r., syn Markusa i Fajgi, inwalida wojenny, bez określonego zajęcia, zam. w Staszowie, pow. Sandomierski, Wojew. Kieleckie;

9) Domagalski Roman, syn Andrzeja i Franciszki z Brykalskich, urodz. 12 II 1910 r. w Słomnikach, pow. Miechowskiego, Wojew. Kieleckie;

10) Starachowski Jan, syn Tomasza i Marjanny, urodz. 1887 r. we wsi Janik, gm. Kunów, zam. w Ostrowcu, ul. Iłżecka, pow. Opatów, Wojew. Kieleckie;

11) Wierzbicki Zygmunt,

12) Krauzman Moszek Szaja i

13) Kurzak Antoni, wszyscy trzej przynależni do m. Zawiercia, pow. Zawierciański, Wojew. Kieleckie;

14) Gajda Bolesław, syn Jana i Katarzyny z Malinowskich młż. Gajdów, ur. w Kielcach dnia 22 X 1892 r., przynależny do gminy Jangret, pow. Olkusz, Wojew. Kieleckie;

15) Misztal Antoni, syn Józefa i Wiktorji, urodz. w 1903 r. we wsi Tuszym, gm. Lelów, pow. Włoszczowski, Wojew. Kieleckie;

16) Wlizło Pawel, mieszkaniec gm. Zakrzewskiej;

17) Lewandowski Jan, syn Jana i Wiktorji, stały mieszkaniec gm. Tarnogórskiej, pow. Krasnystaw;

18) Szuchnik Aleksander, podający się najpierw za brata zakonnego Rafała, obecnie zaś za duchownego Kościoła Narodowego, oskarżony o fałszerstwa i wyłudzanie pieniędzy pod pozorem kwest;

19) Barbara Korab lat 34, z gm. Lutcza, pow. Strzyżów;

20) Leon Zuch, urodz. w 1880, nieślubny syn Izraela Strauchlera i Simy Zuch z gm. Chlebowic, pow. Bóbrka;

21) Henryk Teichman, podszywający się pod nazwisko Bilewicza, urodz. 19 III 1902 r. we Lwowie;

22) Samuel Jakób Heuefeld, urodz. w 1897 r. w Łankach małych pow. Bóbrka, syn Hermana i Sary, legitymuje się paszp. wydanym przez Konsulat polski w Budapeszcie z dnia 12 lipca 1930 r.

23) Piotr Pucio i

24) Józef Partyka (obaj posiadający fałszywe dokumenty). rzekomo z gm. Kotowej Woli, pow. Tarnobrzeg;

25) Stefan Amroziewicz, urodz. w 1883 r. w St. Gliniku, syn Jana i Anieli, przynależny do gm. Zaleszczany, pow. Tarnobrzeg;

26) Jan Mistalski z gm. Sieniawa, pow. Jarosław;

27) Grabowski Wacław, urodz. 17 IX 1891 r., w Książu, Wojew. Poznańskie;

28) Leśna Marjanna, z domu Szklarz, lat 33, rzekomo zamieszkała w Częstochowie;

29) Tyczka Piotr z Maichowa, pow. Gniezno;

30) Andryiszyn Andrzej, syn Piotra i Julji, urodz. w 1890 r. w Bełejowie, pow. Dolina, z żoną i 4 dziećmi;

31) Wojciech Wilk, syn Jana i Marji, przynależny do gm. Woli Buchowskiej, pow. Jarosław;

32) Wasyl Tytysz, syn Matija i Marji, przynależny do gminy Kniażołuka, pow. Dolina;

33) Wasyl Tarnawski, urodz. w gm. Dobrowlany i tam przynależny;

34) Antoni Tuchowski, syn Leona i Marji, urodz. 23 III 1891 r. w Słobódce ad Bratkowce, pow. Stryj;

35) Bronisław Rybicki, syn Tadeusza i Franciszki, urodz. w 1907 r., zamieszkały w Wygodzie gm. Pacyków, pow. Dolina;

36) Dmytro Jagnycz, syn ś. p. Prokopa i Marji, urodz. w 1895 r. w Sadzawce pow. Nadwórna, karany we wrześniu 1930 w Wodzisławie Śląskim za nielegalny przechód granicy niemieckiej;

37) Kohut Ołeksa, syn Mikołaja i Julji, urodz. w 1911 r. w Lackiem pow. Buczacz;

38) Karol Kazimierz Ciszek, syn Stanisława i Julji, urodz. w 1909 w Kamionce Strumiłowej;

39) Najda Stefanja, córka Maksyma i Marji, urodzona w 1908 r. w Bucniowie, pow. Tarnopol, zamieszkała czasowo w Dobropolu, pow. Buczacz;

40) Krasnowski Jędrzej, syn Józefa i Anastazji, urodz. w 1868 r. w Mikulińcach pow. Tarnopol i tam przynależny;

41) Guła Weronika, córka Piotra i Marji, urodz. w 1888 r., zamieszkała w Zadorowie, pow. Buczacz;

42) Zaremba Władysław, syn Wojciecha i Marji z Operkalskich, zamieszkała w Ciemierzyńcach, pow. Przemyślany;

43) Blicharski Mateusz (Maciej), syn Wincentego i Michaliny, urodz. 24 II 1897 r. w Petlikowcach starych, pow. Buczacz;

44) Lewandowska Katarzyna, córka Ignacego i Paraskewji, lat 32, obrz. gr. kat., stanu wolnego, urodz. w Olejowie;

45) Drozda vel Drozdowska Marja, córka Andrzeja lat 22, urodz. w Olejowie, stanu wolnego, obrz. gr. kat.;

46) Korol Eudokja, córka Pawła i Marji, lat 21, obrz. gr. kat., wolna, urodz. w Olejowie i tam przynależna;

47) Golda Safran, urodz. w 1888 r. w Majdanie gm. Dołhe, pow. Drohobycz, żona Dawida Safrana, stolarza, zamieszkała w Złoczowie;

48) Mowczan Stefan, syn Mikołaja i Paraskewji, urodz. 1876 r. w Hołoskowicach, pow. Brody;

49) Łacina Stanisław, syn Andrzeja, urodz. w 1911 r., zamieszk. w Pużnikach, pow. Buczacz;

50) Zawadzki Andrzej, syn Marcina i Anastazji, urodz. w 1910 r. w Romanówce pow. Tarnopol i tam przynależny;

51) Sakówna Anna, córka Antoniego lat 24, przynależna do Kutkowiec pow. Tarnopol;

52) Morozowicz Józef, syn Jana i Marji, urodz. dnia 15 IV 1896 w Buczaczu. przynależny do Rożniatowa, pow. Dolina;

53) Łań Józefa, córka Jana i Katarzyny, urodz. dnia 4 IX 1906 w Podhorach, pow. Złoczów;

54) Gelkop Klara, żona Maksa lat 38, zamieszk. w Kociubińcach, pow. Kopyczyńce;

55) Gadziecki Władysław, syn Jana i Marji, urodz. w Budzanowie pow. Trembowla, przynależny do Chorostkowa;

56) Nowosiadły Michał, syn Karola i Heleny, urodz. w 1904 r. rzekomo w Buczaczu, przynależny do gm. Huta Stara pow. Buczacz;

57) Matuszewska Bronisława, z domu Białecka, córka Jana i Marji z Szybulskich, lat 32, mieszkanka gm. Dobrzynia nad Drw.;

58) Gutowski Mieczysjaw, syn Józefa i Franciszki, urodz. w 1910 r., zamieszkały w Pruszkowie, ul. Bolesława Prusa, Nr. 8;

59) Gedelis Konstanty, syn Antoniego i Anny, bez prawej ręki, karany kilkakrotnie za kradzież, mieszkaniec wsi Nielegniany, gm. Święciańska, pow. Święciańskiego;

60) Zmitrowicz Adam, urodz. w 1883 r. syn Antoniego i Marli, mieszkaniec miasta Nowych Święcian, pow. Święciańskiego i

61) Kilar Leon, syn Andrzeja i Marji, urodzony 24 II 1905 r. w Olchowcach, pow. Sanok i tam przyleżny.

Ewentuanie udzielone wsparcia wyżej wymienionym osobom nie będą przez gminy przynależności, oraz przez gminy obowiązane do opieki trwalej zwracane.

33

Ogłoszenie

Izby Skarbowej II we Lwowie z dnia 10 stycznia 1931 r., L. W. III 5405/30 z zaginięciu blankietu pokwitowania.

W Kasie Skarbowej w Siemianowicach Śl. zaginął w niewiadomym czasie blankiet pokwitowania kasowego wzór Nr. 8, Serja I. J. Nr. 919401.

Ponieważ zachodzi obawa możliwego dokonania nadużyć zaginionym blankietem należy w razie ujawnienia tego pokwitowania niezwłocznie donieść Ministerstwu Skarbu z powołaniem się na okólnik Nr. 111 z dnia 18 grudnia 1930 r., L. D. VI 2095/2/30.

34

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 5 stycznia 1931 r., L. Rol. 3898/30 o uznaniu lasu za ochronny.

Na podstawie art. 26 oraz art. 19 i 35 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504)

uznaję za las ochronny część lasu maj. Budzanów własności p. Jerzego Baworowskiego w gm. Budzanów, powiatu trembowelskiego

na pk. 2082/1	o pow.	18·1775 ha
2082/2	„	123·7507 „
2061/1	„	16·5000 „
Razem		158·4282 ha.

Wojewoda: **Moszyński.**

35

Orzeczenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 12 stycznia 1931 r., Nr. Dz. 199/31, dotyczące zatwierdzenia zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Buczaczu.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Buczaczu, wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego wymienionej Kasy, z dnia 3 stycznia 1931, a mianowicie: zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

„Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednak prawo:

a) do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy z uszczerbkiem dla ich zarobku (podróże urzędowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. d.),

b) do zwrotu faktycznie poniesionych w sprawach Kasy wydatków (na podstawie przedłożonego dowodu).

Wysokość odszkodowania pod a) wynosi dla członków miejscowych 15 zł., dla członków zamiejscowych oprócz wyznaczonej djety, ryczałt na koszty utrzymania w kwocie 8 zł.

Normy te stosowane będą również do członków Rady Kasy, Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej".

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Buczaczu od dnia 15 stycznia 1931.

Dyrekter Okręg. Urzędu Ubezp. we Lwowie:
Grzegorz Chomicki.

36

Orzeczenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 17 stycznia 1931 r., Nr. Dz. 261/31, dotyczące zatwierdzenia zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Tarnopolu.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r.

o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Tarnopolu, wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego wymienionej z dnia 7 stycznia 1931 r. L: 67/31 a mianowicie: zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

„Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednak prawo:

a) do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy z uszczerbkiem dla ich zarobku (podróże urzędowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. d.)

b) do zwrotu faktycznie poniesionych w sprawach Kasy wydatków (na podstawie przedłożonego dowodu).

Wysokość odszkodowania pod a) wynosi dla członków miejscowych 15 zł., dla członków zamiejscowych oprócz wyznaczonej djety, ryczałt na koszty utrzymania w kwocie 10 zł.

Normy te stosowane będą również do członków Rady Kasy, Komisji Rewizyjnej, i Komisji Rozjemczej".

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Tarnopolu od dnia 1 lutego 1931 r.

Dyrektor
Okręg. Urzędu Ubezp. we Lwowie:
w z. **Eugenjusz Nieć.**

37

Orzeczenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 17 stycznia 1931 r., Nr. dz. 258/31, dotyczące zatwierdzenia zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Złoczowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Złoczowie, wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego wymienionej Kasy, z dn. 6 stycznia 1931 r., L: 41/31, a mianowicie: zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

„Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednak prawo:

a) do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy z uszczerbkiem dla ich zarobku (podróże urzędowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. d.)

b) do zwrotu faktycznie poniesionych w sprawach Kasy wydatków (na podstawie przedłożonego dowodu).

Wysokość odszkodowania pod a) wynosi dla członków miejscowych 6 zł., dla członków zamiejscowych oprócz wyznaczonej djety, ryczałt na koszty utrzymania w kwocie 10 zł.

Normy te stosowane będą również do członków Rady Kasy, Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej".

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Złoczowie od dnia 1 lutego 1931.

Dyrektor
Okręg. Urzędu Ubezp. we Lwomie
w z. **Eugenjusz Nieć.**

38

Orzeczenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 20 stycznia 1931 r. Nr. Dz. 572/31, dotyczące zatwierdzenia zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Czortkowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Czortkowie, wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego wymienionej Kasy, z dnia 10 stycznia 1931 r., L. 5449/30 a mianowicie zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

„Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednak prawo:

a) do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy z uszczerbkiem dla ich zarobku w wysokości zł. 10 za każde posiedzenie,

b) do ryczałtu w wysokości zł. 6 na koszty utrzymania dla członków zamiejscowych,

d) do kosztów przejazdu według faktycznie poniesionych wydatków na podstawie przedłożonych dowodów.

Normy te stosowane będą również do członków Rady Kasy, Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej".

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Czortkowie od dnia 1 lutego 1931.

Dyrektor Okręg. Urzędu Ubezp. we Lwowie:
Grzegorz Chomicki.

39

Orzeczenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 23 stycznia 1931 r., Nr. Dz. 429/31, dotyczące zatwierdzenia zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Brzeżanach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Brzeżanach, wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego wymienionej Kasy, z dn. 5 stycznia 1931 r. L. 52/31, a mianowicie zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

„Członkowie Władz kolegjalnych sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkowie Władz kolegjalnych mają jednak prawo do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy z uszczerbkiem dla ich zarobku (podróże urzędowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. d.).

Wysokość odszkodowania ryczałtowego wynosi za czas kwotę 6 zł. oraz ryczałt na koszty utrzymania dla członków zamiejscowych w kwocie zł. 6“.

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Brzeżanach od dnia 1 lutego 1931.

Dyrektor Okręg. Urzędu Ubezp. we Lwowie:
w. z. **Eugenjusz Nieć.**

40

KOMUNIKAT.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu na zasadzie art. 65 ust. z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 rok)

Z E Z W O L I Ł

w miesiącu grudniu 1930 na parcelację dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Borszczów	Olchowiec	Reizla Hinda Hafner i Feiga Barabasz	18·1	30/XII 1931
2.	„	„	Chaja Kopelman	17·8	„ „
3.	„	„	Chaim Hafner	18·1	„ „
4.	Buczacz	Barysz	Władysław Świdrygiełło Świderski	74·8	„ „
5.	Tarnopol	Krzywki	Józefa Reyowa	31·8	30/VI 1931
6.	„	Ładyczyn	„ „	144·4	31/XII 1931
7.	Zaleszczyki	Uścieczko	Jadwiga z Lubomirskich Swierzawska	104·0	30/XII 1931
8.	„	Torskie	Zofja Łosiowa	47·0	„ „

41

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706 Dz. Ustaw) oraz punktu 3 art. 65, punktu 1—4 art. 50 i 71 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

Z A T W I E R D Z I Ł

w miesiącu grudniu 1930 projekty dotyczące parcelacji dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych samodzielnych	Ilość utworzonych dodatkowych	działek specjalnych
1.	Borszczów	Trubczyn	Gr. kat. Probostwo	2·9	—	6	—
2.	Brzeżany	Dryszczów	Rzymsko kat. Probostwo Brzeżany	17·5	—	6	—
3.	Brody	Popowce	Mieczysław Pawelski	23·9	1	5	—
4.	Buczacz	Monasterzyska	Józef Młodecki	1·7	—	—	1
5.	„	Niskołyzy	Józef Mencel	6·1	—	24	1
6.	„	Kośmierzyn	Leonja Potocka	19·6	2	15	—
7.	Kamionka Strumiłowa	Połoniczna Huta Połoniecka	Firma „Ojkos“	52·9	—	28	2
8.	Kamionka Strumiłowa	Dziedziłów	Władysław Czerkawski	66·2	4	44	1
9.	Kamionka Strumiłowa	Nieznanów	Firma „Ojkos“	8·9	—	—	1
10.	Kopyczyńce	Chłopówka	Stanisław Siemieński	14·9	—	35	—

11.	Kopyczyńce	Kociubińce	Gr. kat. Probostwo	2·9	—	7	—
12.	Przemyślany	Kurowice	Alfred Potocki	0·9	—	1	—
13.	Skałat	Nowosiółka Grzymałowska	Lea Hager zam. Freilich i współwł.	30·1	—	47	—
14.	„	Sadzawki gm. Krasne	Jakób Thürhaus	11·8	—	23	—
15.	„	Supranówka	Marja Koźmińska	7·9	—	1	—
16.	„	Kokoszyńce	Adam i Marja Kozłowieccy	246·2	—	111	3
17.	Tarnopol	Kurowce	Edmund Jurystowski i współwł.	5·4	—	7	—
18.	„	Konstantynówka	Marja Ostrowska i współwł.	258·2	13	156	—
19.	„	Ładyczyn	Józefa Reyowa	25·3	—	—	1
20.	„	Proszowa	Gr. kat. Probostwo	5·1	—	8	1
21.	Zborów	Blich	Ludomir Cieński	47·7	1	26	—
22.	Złoczów	Konty	Gr. kat. Probostwo	0·4	—	1	—

42

Komunikat

Izby Skarbowej II we Lwowie w sprawie składania zeznań o obrocie do podatku przemysłowego za rok 1930.

Na zasadzie art. 52 do 55 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925. Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550 wzywa się, płatników, aby złożyli najpóźniej w terminie **do 15 lutego 1931 r.** według ustanowionego wzoru zeznania o obrocie, osiągniętym w ciągu ubiegłego roku 1930, a to odrębnie:

1) co do każdego oddzielnego zakładu względnie przedsiębiorstwa handlowego, zaliczonego w taryfie (art 23) do kategorji I i II przedsiębiorstw handlowych,

2) co do każdego oddzielnego zakładu względnie przedsiębiorstwa przemysłowego, zaliczonego w taryfie (art. 23) do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych,

3) co do każdego zajęcia przemysłowego zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji I i II a (i b) zajęć przemysłowych,

4) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego (art. 91).

Nadmienia się, że przeklasowanie przedsiębiorstwa należącego do jednej z kategorji wymienionych pod 1, 2, na indywidualną prośbę płatnika do kategorji niższej, jedynie na zasadzie art. 94 u. o. p. p. p. nie powoduje bynajmiej zwolnienia danego przedsiębiorstwa od obowiązku składania zeznań o obrocie, przewidzianego w art 52 ustawy i że w tych wypadkach mają zastosowanie postanowienia art. 86 i 103 ustawy.

Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, należące do kategorji niższej, niż wskazane w poz. 1 i 2 mogą także składać zeznania o obrocie i w takim razie korzystają z uprawnienia, przysługującego płatnikom podatku przemysłowego z mocy art. 76 ustęp. 3 powołanej ustawy.

Zeznania o obrocie, z wyjątkiem zeznań spółek akcyjnych winny być składane właściwym Urzędom Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych, gdzie też będą wydawane bezpłatnie formularze zeznań.

Spółki akcyjne zaś mają składać zeznania właściwej Izbie Skarbowej. Spółki akcyjne, spółki z ogr. odp. i inne przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań, winny składać zeznania o obrotach wszystkich należących do nich zakładów, lecz każdego oddzielnie właściwemu Urzędowi Skarbowemu Podatków i Opłat Skarbowych względnie Izbie Skarbowej.

W zeznaniach przedsiębiorstw, wymienionych w poz. 1 i 2 art. 52 a prowadzących prawidłowe księgi handlowe, oraz przedsiębiorstw, wymienionych w ustępie 2 art. 54 ustawy, należy zeznać odrębnie sumy obrotu osiągniętego w każdym poszczególnym miesiącu kalendarzowym ubiegłego roku 1930.

Do zeznań mają być dołączone w oryginałach lub odpisach dowody uiszczonych opłat zarówno miesięcznych, jak i kwartalnych tytułem zaliczki na podatek od obrotu (art. 56 ustawy).

Kto nie złoży zeznania o obrocie w terminie wyżej oznaczonym, lub kto przedstawi w zeznaniu o obrocie niezupełne dane, ulegnie w myśl art. 103 powołanej ustawy karze pieniężnej od 50 do 500 zł.

Kto zaś w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby przez siebie zastępowanej świadomie poda w zeznaniu o obrocie nieprawdziwe wiadomości, które mogą się przyczynić do udaremnienia wymiaru, albo do uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, ulegnie niezależnie od obowiązku uiszczenia należności podatkowej na zasadzie art. 105 pow. ustawy karze pieniężnej od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy uszczuplonego, względnie narażonego na zmniejszenie lub uszczuplenie podatku,

a w razie okoliczności obciążających nadto karze pozbawienia wolności do trzech miesięcy.

Prezes Izby Skarbowej II.: **Brzecki.**

43

Poszukiwanie osób.

(L. AD. 7060/30).

1. Fiszel Szternberg, lat 30, średniego wzrostu, twarz owalna, włosy i zarost brody ryży, wyznania mojżeszowego, umysłowo chory, zbiegł konwojentowi w czasie eskortowania ze szpitala w Warcie pod Łodzią do Blachowni pow. Częstochowa w niewiadomym kierunku.

O dodatnim wyniku należy zawiadomić Starostwo pow. w Częstochowie do L. 5896/Se/2 z 20/10 1930.

2. Rudolf Skarga, pochodzący z Żelechowa pow. Kamionka Strumiłowa wydalił się w niewiadomym kierunku.

O dodatnim wyniku należy zawiadomić Starostwo pow. w Przemyślanach z powołaniem się na L. 1/1427/30 z dnia 22 grudnia 1930 roku.

44

Zawiadomienie

o kradzieży urzędowej pieczęci gminnej.

(L. AD. 7063/30).

W nocy z dnia 5 na 6 grudnia 1930 r. skradziona została pieczęć urzędowa. Pieczęć była okrągła w podwójnej obwódce, średnicy 3·5 ctm. z napisem około „Urząd Gminny“, „Powiat Strzeliński“, pośrodku „Rzeszyn“ z poziomemi kreskami. Napis „Rzeszyn“ jest oddzielony krzyżykami od napisu „Powiat strzeliński“.

45

Obwieszczenie

Starosty powiatowego w Brzeżanach z dnia 20 stycznia 1931, L. 573/30 w sprawie wywłaszczenia gruntu w gminie katastralnej Brzeżany pod ładownię na stacji kolejowej w Brzeżanach.

Dyrekcja Okręgowa Kolei państwowych we Lwowie odniosła się pismem z dnia 26 grudnia 1930, L. VIII/13249/29 do Starostwa powiatowego w Brzeżanach z żądaniem wywłaszczenia gruntu objętego wykazem hipotecznym l. 537 ksiąg gruntowych dla większych posiadłości gm. kat. Brzeżany prowadzonej przy Sądzie okręgowym w Brzeżanach o obszarze 1 ha, 10 a, 33 m² pod ładownię na stacji kolejowej w Brzeżanach, ponieważ sprawa wykupna tego gruntu w drodze dobrowolnej umowy nie doszła do skutku z powodu żądania wygórowanej ceny.

W związku z powyższem podaję do powszechnej wiadomości, że zarządzam na podstawie § 21 ustawy z dnia 18 lutego 1878, Dz. p. p. Nr. 30 rozprawę wywłaszczeniową, która odbędzie się dnia **5 marca 1931** o godz. 10 w Brzeżanach w lokalu tut. Starostwa powiatowego.

Odnośny plan wykupna gruntu oraz wykaz właścicieli będą w myśl § 14 cytowanej ustawy wywłaszczeniowej wyłożone w tut. Starostwie powiatowem przez 14 dni, t. j. od dnia 6 lutego 1931 do dnia 19 lutego 1931 włącznie w godzinach urzędowych dla stron.

Ewentualne zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu należy wnosić pisemnie lub ustnie w powyższym czasokresie do Starostwa powiatowego w Brzeżanach, najpóźniej zaś w czasie rozprawy wywłaszczeniowej.

Starosta powiatowy: **Koczyński.**

46

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 do 15 stycznia 1931 r.

1. Wąglik:

Pow. Buczacz: Komarówka, Zadarów,
„ Kopyczyńce: Chorostków.

2. Wścieklizna:

Pow. Brody: Hucisko brodzkie,
„ Kopyczyńce: Kociubińce, Niżborg nowy,
„ Podhajce: Burkanów,
„ Skałat: Leżanówka.
„ Przemyślany: Janczyn, Przemyślany,
„ Zbaraż: Zbaraż.

3. Pomór i zaraza świń:

Pow. Brzeżany: Kuropatniki,
„ Radziechów: Witków stary, Witków nowy,
„ Złoczów: Bużek.

4. Różyca świń:

Pow. Brody: Klekotów, Wysocko,
„ Kopyczyńce: Hryńkowce, Wasylkowce,
„ Złoczów: Juśkowice.

5. Cholera drobiu:

Pow. Trembowla: Podhajczyki.

47

WYKAZY

tygodniowe zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 21 grudnia 1930 r. do 17 stycznia 1931 r.

CHOROBY ZAKAŹNE	Tydzień Nr. 52 od 21 do 27 XII. 1930		Tydzień Nr. 53 od 28 do 31 XII. 1930		Tydzień Nr. 1 od 1 I. do 3 I. 1931		Tydzień Nr. 2 od 4 I. do 10 I. 1931		Tydzień Nr. 3 od 11 I. do 17 I. 1931	
	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów
dur brzuszny	1	—	1	—	—	—	—	—	9	1
dur plamisty	4	1	1	—	—	—	1	—	—	—
czerwonka	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
płonica	14	2	1	—	4	—	6	—	4	—
błonica	10	1	8	—	1	—	8	—	11	1
nagminne zapalenie opon mózgowych-rdzeniowych	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
zakażenia połogowe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
odra	27	—	28	2	4	—	11	—	5	1
róża	2	—	1	—	—	—	2	—	6	—
krztusiec	8	—	10	—	—	—	1	—	7	—
gruźlica	9	8	13	4	2	2	18	8	20	19
jaglica	10	—	2	—	1	—	7	—	9	—
pokąsanie przez zwierzęta chore	3	—	5	—	—	—	1	—	4	—
wodowstręt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
inne niewymienione	1 twardziel 31 grypy	—	1 twardziel	—	10 grypa	—	1 wąglik	—	12 grypa 1 ospa wietrzna	—
odkażono mieszkań	10		5		1		9		5	

48

Ruch służbowy na obszarze Województwa Tarnopol.

A) W ADMINISTRACJI OGÓLNEJ:

P. Minister Spraw Wewnętrznych

przeniósł sekretarza w IX st. sł. w Starostwie powiatowem kopyczynieckiem Stanisława Obarę na mocy uchwały Rady Ministrów w stan nieczynny.

P. Minister Robót Publicznych

przeniósł ze względów służbowych referendarza w VII st. sł. i kierownika Powiatowego Zarządu Drogowego inż. Władysława Szubę z Trembowli do Tarnopola i powierzył mu kierownictwo Powiatowego Zarządu Drogowego w Tarnopolu.

Wojewoda Tarnopolski

zamianował adjunktów kancelaryjnych w IX

st. sł, Jana Szmigla w Starostwie powiat. brodzkiem i Ignacego Chomę w Starostwie powiat. zborowskiem — sekretarzami w IX st. sł. oraz adjunkta kancelaryjnego w X st. sł. w Starostwie powiat. kamioneckiem Rudolfa Kracha — sekretarzem w X st. sł.

przyjął Michała Czekanowskiego do służby w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim w charakterze kontraktowego referenta za wynagrodzeniem wedle VIII grupy; Jana Ossolińskiego do służby w Starostwie pow. zbaraskiem, Jana Stachurę do służby w Starostwie pow. czortkowskiem i Józefę Śliwińską do służby w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim — w charakterze kancelaryjnych pracowników kontraktowych za wynagrodzeniem wedle XII grupy;

przeniósł ze względów służbowych kancelistę w XI st. sł. Franciszka Schetynę z Urzędu Wojewódzkiego tarnopolskiego do Starostwa pow. zaleszczyckiego;

przeniósł kancelistę w XII st. sł. Jana Groszka na jego własną prośbę ze Starostwa pow. zborowskiego do Starostwa pow. trembowelskiego;

przeniósł adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie pow. zaleszczyckiem Alfreda Dąbrowskiego z dniem 31 stycznia 1931 r. w stan spoczynku;

zawarł nową umowę służbową z kontraktowym referentem odbudowy w X gr. upos. w Starostwie pow. brodzkiem Czesławem Godzikiem przyznając mu od dnia 1 stycznia 1931 r. wynagrodzenie wedle IX grupy uposaż.

B) W RESORCIE MINISTERSTWA SKARBU.

Przeniesieni zostali: Sekretarz w X st. sł. Szwestka Roman Marjan z Wydziału IV Izby Skarbowej II we Lwowie do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Brzeżanach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 5 XII 1930 r.; Praktykant II kat. Laskowski Florjan z Urzędu Sk. Akc. i Mon. Panstw. w Tarnopolu do Kontroli Skarbowej w Grzymałowie w charakterze praktykanta Kontroli Skarbowej z dn. 14 XI 1930 r.; Praktykant II kat. Markut Konstanty z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Buczaczu do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Nadwórnie w dotychczasowym charakterze z dn. 12 XII 1930 r.

Przeniesieni na emeryturę: Adjunt kancelaryjny w IX st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Skałacie Mrzena Józef z dn. 31 XII 1930 r.

C) W RESORCIE MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Mianowani:

Dr. Jan Zołoteńki, sędzia Sądu okręgowego w Złoczowie — wiceprezesem Sądu okręgowego w Brzeżanach, dn. 29 XI 1930 r.; Józef Gołębiowski, podprokurator Sądu okręgowego w Tarnopolu — wiceprokuratorem tegoż Sądu, dn. 29 XI 1930 r.; Stanisław Dominik Antoni Olszewski, asesor sądowy w okręgu Sądu apelacyjnego we Lwowie — sędzią Sądu powiatowego w Busku, dn. 29 XI 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podań:

Dr. Zygmunt Myśków, sędzia Sądu okręgowego w Złoczowie, dn. 2 XII 1930 r.

D) W RESORCIE MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

przyjął z dniem 1 grudnia 1930 r. pracownika kontraktowego Mateusza Wyspiańskiego z poborami X st. sł. i powierzyl mu czynności sekretarza Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Borszczowie.

E) W RESORCIE MINISTERSTWA POCZT i TELEGRAFÓW.

I. Mianowania: Zast. naczelnika u. I kl. w VI st. sł. Edward Piotrowski — naczelnikiem u. I kl. w VI st. sł. w Tarnopolu; asystent w X st. sł. Mieczysław Godek z Jezierzan k/Czortkowa — kier. u. V kl. w X st. sł. w Denysowie; praktykant w XII st. sł. Stefanja Hanikówna z Kopyczyniec — asystentem w XI st. sł.; prow. asystent w XI st. sł. a zarazem kierownik u. VI kl. Stefanja Życzyńska z Kołędzian zatwierdzona w stałym charakterze.

II. Przeniesienia: kontrolerzy: Jan Litwin z Brodów do Pabjanic (Dyr. Warszawska); Aleksander Krajewski z Monasterzysk do Lwowa 1; asystent w X st. sł. Paweł Góral z Tarnopola do Sokołowa k/Rzeszowa; praktykant w XII st. sł. Romuald Ziemiński z Żółkwi do Buska k/Lwowa; kontr. kierownik u. VI kl. w XI sl. sł. Romualda Kaczorowska z Denysowa do Barwinka na stanowisko równorzędne.

III. Zwolnieni: Z powodu rezygnacji: praktykant w XII st. sł. Robert Zachariasiewicz ze Skały n/Zbruczem.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Ogłoszenie

o odnalezieniu zagubionych dokumentów.

Ogłoszone w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 16 z dnia 1 listopada 1930 r. (strona 244) unieważnienia zagubionych dowodów tożsamości koni: 1) Grzegorza Szczura z Hołhocz pow. Podhajce Nr. 102164, Serja A i 2) Iwana Szczura z Hołhocz pow. Podhajce Nr. 110616, Serja A — odwołuje się, ponieważ oba dowody zostały odnalezione i oddane posiadaczom koni.

Unieważnienia dokumentów.

Gałaczyński Karol, nauczyciel w Rudzie pow. kamionecki, unieważnia zgubioną legitymację nauczycielską wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

Hołubowicz Antoni, zamieszkały w Kujdańcach powiat Zbaraż, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Śliwa Piotr w Dobrowodach pow. Podhajce, unieważnia książeczkę inwalidzką Nr. 1317—45%, wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

Suseł Józef z Hlibowa pow. Skałat, unieważnia skradziony dowód tożsamości konia Nr. 147375, klacz wrona, bez odmian, lat 13.

Kamiński Szymon z Hlibowa pow. Skałat, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia nieznanego numeru, klacz karo-wilczata, lat 10.

Szamlij Iwan z Horoszowy pow. Borszczów, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 05200, zniszczony i spalony przez dzieci.

Gromek Michał z Krzywego pow. Skałat, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia, niewiadomego numeru ani też niewiadomej maści i wieku konia.

Landesberg Salomon w Zbarażu, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia, Serja A, Nr. 201419, klacz, urodz. 1910 r. maść bura, kwiatek, wzrost 120 cm, kat. N.

Kowalski Stanisław z Kozłowa pow. Tarnopolski, unieważnia zagubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 175040, wałach, brudny kasztan, na głowie siwizna, urodz. 1921 r., wzrost 135 cm.

Szmul Grzegorz w Gajach czumakowskich pow. Tarnopol, unieważnia dowód tożsamości konia Nr. 2253 jako sfałszowany.

Poważny Michał z Muszkatówki pow. Borszczów, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 75368.

Miekusz Fed, urodzony w 1889 r. w Nowosiółce powiat Podhajce, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

Mrygłód Michał z Kozłowa pow. Tarnopol, unieważnia zbubiony dowód tożsamości konia Nr. i Serja nieznane.

Haczyński Wincenty w Bucykach pow. Skałat, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia (Nr. i Serja nieznane), wałach, karo-gniady, bez oznak, urodz. 1920 r.

Kupin Jan ze Snowicza pow. Złoczów unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 224891, klacz ciemno-gniada, urodz. 1919 r. wzrost 135 cm.

Topolski Jan zamieszkały w gminie Fedorówka ad Czernichowce, unieważnia skradziony dowód tożsamości konia, wydany na nazwisko Jana Teślika zamieszkałego w Nastasowie Nr. 165397, Serja A, ogier ciemno-gniady, siwizna, wzrost 147 cm, urodz. 1915 r.

Tymoszyk Paweł z Wysocka pow. Brody, unieważnia podrobiony względnie sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 129578.

Sziffmüller Izak Selig 2 im., urodzony w 1900 r. w Łopatynie powiatu radziechowskiego i tam zamieszkały, unieważnia skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kamionka strumiłowa.

Chabura Stanisław, urodz. w 1901 r. w Szczurowej powiat Brzesko, zamieszkały w Tarnopolu, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Brzeżanach.

UWAGA: Do niniejszego numeru Dziennika Wojewódzkiego dołącza się „Komunikat w sprawie wyników licencji ogierów przeprowadzonej w 1930 roku na terenie Województwa Tarnopolskiego."

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Prenumerata Dziennika Wojewódzkiego wynosi od 1 stycznia 1930 roku 4 zł. kwartalnie lub 16 zł. rocznie. Cena pojedynczego egzemplarza 1 złoty.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 3 złote.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego".

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.

Załącznik do Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego
Nr. 2 z dnia 1. lutego 1931 r.

KOMUNIKAT

w sprawie wyników licencji ogierów, przeprowadzonej w 1930 r. na terenie Województwa Tarnopolskiego, na zasadzie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10. lipca 1925 r. o wykonywaniu nadzoru państwowego nad ogierami (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 73, poz. 511).

Sprawozdanie

z licencji ogierów w roku 1930 na terenie Województwa Tarnopolskiego.

Hodowla koni w Województwie tarnopolskiem zniszczona działaniami wojny, nie podniosła się dotąd do zadawalniającego stanu. Zdziesiątkowane pogłowie końskie dworów, które przed wojną wyłącznie nadawały kierunek hodowli, wskutek ciężkich warunków ekonomicznych rolnictwa nie może powrócić do dawnego stanu.

Inicjatywę hodowlaną podejmują dziś dość skutecznie Powiatowe Związki hodowców koni, skupiając przeważnie drobniejszych hodowców. — Ogólnie co do stanu pogłowia końskiego daje się zauważyć na terenie całego Województwa wielka niejednolitość materjału klaczy, niedostatek a niejednokrotnie brak dostatecznie wartościowych reproduktów. —

Teren Województwa pod względem jakościowego stanu koni można podzielić na trzy grupy. —

Do pierwszej grupy weszłyby powiaty: Przemyślany, Kamioka Strumiłowa, Brzeżany, Zbaraż, Skałat i Kopyczyńce. — Ludność w tych powiatach interesuje się hodowlą koni czego dowodem są w niektórych pow. Związki Hodowców koni, które są przeważnie żywotne i produktywne, przeprowadzono rejestrację klaczy, utworzono stacje kopulacyjne ogierów państwowych jak również dostarcza się rok rocznie do wojska remontów. —

Przemyślany.

Pod względem organizacji hodowli koni powiat stoi na pierwszem miejscu w całem Województwie. — Od roku 1927 istnieje Związek Hodowców koni — posiada 4 stacje kopulacyjne ogierów państwowych. — Wydział Powiatowy posiada ogiera hucuła, który jest oddany do dyspozycji Związku Hod. koni, jak również ogiery premjowane, z których Związek stwarza stacje kopulacyjne Związkowe w części powiatu, w której brak licencjonowanych ogierów i państwowych. —

Pogłowie końskie w powiecie jest w wielkim procencie uszl. krwią orjentalną i angielską zwłaszcza młodzież po państwowych ogierach. ale i nie brak zdegenerowanych koników, dla których poprawienia Związek postarał się o hucuła. Głównym celem Związku jest produkowanie konia remontowego typu kawaleryjskiego półkrwi. Jak widać Związek jest dobrze prowadzony i ludność bardzo interesuje się hodowlą koni. Kondycja koni dobra. W powiecie byłoby wskazane utworzenie lecznicy weterynaryjnej, przynajmniej w 2 punktach a to Przemyślany i Gliniany.

Kamionka Strumiłowa.

Powiatowy Związek Hod. koni jest czasowo nieczynny, jednakowoż zainteresowanie hodowlą konia wśród ludności wielkie, zwłaszcza w okolicy Buska, gdzie znajduje się stacja kopulacyjna ogierów państwowych. Pogłowie końskie w całym powiecie jak również ogiery doprowadzone do przeglądu przeważnie uszlachetnione krwią angielską. Kondycja koni dobra. W powiecie byłoby wskazanem utworzenie lecznicy weterynaryjnej w dwóch punktach a to: Kamionka Strum. i Busk.

Brzeżany.

Powiatowy Związek Hod. koni nowozałożony — jest dowodem zainteresowania się ludności hodowlą

koni. — Związek posiada 2 stacje kopulacyjne państwowych ogierów. Pod względem całego pogłowia końskiego powiat można podzielić na 2 okręgi a to: północno-wschodni typ konia uszlachetnionego krwią orjentalną i angielską i południowo-zachodni bez-typowy, a nawet zdegenerowany konik. — Kondycja średnia, pomimo kastracji ilość ogierów wzrosła o 48 sztuk. Wskazanem by było utworzenie lecznicy weterynaryjnej w Brzeżanach i Kozowej —

Zbaraż.

Powiatowego Związku Hodowców koni niema — jednakowoż poziom hodowli koni w powiecie dość wysoki, zainteresowanie ludności hodowlą koni duże. Pod względem materjału hodowlanego powiat zajmuje I. miejsce w Województwie. Pogłowie końskie w wysokim procencie uszlachetnione krwią orjentalną i angielską. — Ogiery licencjonowane o tym samym typie. — Stacji kopulacyjnych ogierów państwowych: jedna w Zbarażu. Kondycja koni bardzo dobra — kastracja postępuje. Przechodnie ambulatorjum dla zwierząt zorganizowane w Zbarażu i w Nowym Siole.

Skałat.

Powiatowy Związek Hod. koni nie istnieje — jednakowoż zainteresowanie się ludności hodowlą koni wielkie. Poziom hodowli koni średni. W pogłowiu końskiem duży procent koni pogrubionych. Stacje kopulacyjne ogierów państwowych — jedna w Kołodziejówce. Kondycja doprowadzonych koni dobra.

Kopyczyńce.

Powiatowego Związku Hodowców koni nie ma. Zainteresowanie ludności do hodowli koni przeważnie wśród osadników — poziom hodowli koni średni. W całym pogłowiu końskim wielki procent koni pogrubionych — reszta w typie orjentalnym. Nie brak też zdegenerowanych koników. Stacje kopulacyjne ogierów państwowych: jedna w Kopyczyńcach. Kondycja dobra. Wskazanem by było utworzenie lecznicy weter. w Kopyczyńcach.

Wobec tego, że I-sza grupa posiada najwięcej materjału uszlachetnionego i chętnych ludzi do hodowli koni — wskazanym byłoby, by powiaty te zasilać ogierami krwi orjentalnej i angielskiej i tak: krwią angielską powiaty: Przemyślany, Kamionka Strum. i Zbaraż, krwią orjentalną powiaty: Brzeżany, Skałat i Kopyczyńce. — Do drugiej grupy należałyby powiaty: Tarnopol, Trembowla, Czortków, Buczacz, Podhajce, Złoczów i Brody.

W powiatach tych pogłowie końskie jest znacznie gorsze, ludność w małym procencie zajmuje się hodowlą koni. Związków niema, stacji kopulacyjnych ogierów państwowych zaledwie trzy.

Tarnopol.

Poziom hodowli konia i zainteresowanie się ludności hodowlą średnie. Pod względem pogłowia końskiego powiat można podzielić na dwa okręgi. — Południowo-wschodni — gdzie przeważa typ konia uszlachetnionego krwią orjentalną i angielską i północno-zachodni o typie konia krajowego beztypowego i pogrubionego. Stacje kopulacyjne ogierów państwowych: jedna. Kondycja koni średnia.

Trembowla.

Poziom hodowli koni stoi bardzo nisko. Zainteresowanie ludności bardzo małe, pogłowie końskie krajowe beztypowe, a w południowej części powiatu w okolicy Budzanowa — nawet zdegenerowane. — Stacji kopulacyjnych ogierów państwowych niema, pomimo, że w gminie Trembowla znajduje się stajnia, w której dawniej były umieszczone w czasie sezonu kopulacyjnego ogiery państwowe. Kondycja koni z małymi wyjątkami — ledwie dostateczna.

Czortków.

Poziom hodowli koni w powiecie średni. — Racjonalną hodowlą koni remontowych zajmuje się jedynie zarząd dóbr Jagielnica, gdzie też rok rocznie znajduje pomieszczenie stacja kopulacyjna ogierów państwowych. Jednakowoż pogłowie końskie w powiecie można zaliczyć do krajowo-beztypowych, w małym procencie uszlachetnione. Kondycja koni doprowadzona dostateczna.

Buczacz.

Poziom hodowli koni niski. Dopiero nowo-powstały Związek Hodowców koni zaczął interesować się hodowlą koni. Pogłowie końskie z małymi wyjątkami, krajowe beztypowe, a nawet zdegenerowane. Wydział Powiatowy posiada ogiera czystej krwi arabskiej, a Związek ma obiecany na sezon kopulacyjny 1931 r. jedną stację ogierów państwowych. Kondycja doprowadzonych koni — dostateczna.

Podhajce.

Poziom hodowli koni w powiecie bardzo niski. Ludność mało interesuje się hodowlą koni. Pogłowie końskie przeważnie krajowe beztypowe — a duży procent zdegenerowanego konika. W powiecie znajdują się 2 stacje kopulacyjne ogierów państwowych. Zaznaczyć należy, że w rejonie Złotnik ludność więcej interesuje się hodowlą koni i dlatego często w tej okolicy spotyka się konia uszlachetnionego. Kondycja z małymi wyjątkami, zła.

Złoczów.

Poziom hodowli koni w powiecie stoi bardzo nisko — ludność zupełnie się nie interesuje hodowlą.

Pogłowie końskie przeważnie krajowe beztypowe w dużym procencie zdegenerowanego konika. Od czasu wojny światowej w powiecie nie było stacji kopulacyjnej ogierów państwowych. Powiatowy Związek Hodowców istniał — ale kompletnie nieczynny. Rejestracji klaczy nie przeprowadzano. Kondycja koni z małymi wyjątkami zła.

Brody.

Poziom hodowli koni w powiecie na ogół bardzo niski. Ludność z małymi wyjątkami z pomiędzy osadników — nie zajmuje się hodowlą koni. Pogłowie końskie przeważnie krajowe beztypowe o dużym procencie zdegenerowanych koników. Stacji kopulacyjnej ogierów państwowych w powiecie niema. - Wydział powiatowy posiada ogiera pełnej krwi angielskiej — ale niestety nieodpowiada większości pogłowia końskiego. — Kondycja koni zaledwie dostateczna.

Grupa II-ga pod względem pogłowia końskiego przedstawia się znacznie gorzej z wyjątkiem niektórych miejscowości, gdzie są osadnicy i większe majątki, w których hodowla koni jest prowadzona.

Do grupy III-ciej należą pozostałe powiaty: Zborów; Radziechów, Borszczów i Zaleszczyki. Pogłowie końskie w bardzo małym procencie uszlachetnione — pozostała ilość koni jest beztypowa. Związków Hodowlanych ani stacji kopulacyjnej ogierów państwowych niema.

Borszczów.

Poziom hodowli koni w powiecie stoi bardzo nisko. Zainteresowanie ludności hodowlą koni bardzo słabe. Pogłowie końskie pospolite beztypowe, a nawet zdegenerowane, duży procent nie nadający się do dalszej hodowli, ze względu na posiadane wady dziedziczne. Kondycja koni zaledwie dostateczna. Stacji kopulacyjnych ogierów państwowych niema.

Ze względu na miejscowe warunki i zamiłowanie ludności do małego konia wskazanym byłoby dostarczenie tam odpowiedniego poprawnego konika lub hucuła, który stanowiąc poprawiłby obecne pogłowie, stwarzając pokład pod konia typu orjentalnego.

Zaleszczyki.

Poziom hodowli koni w powiecie stoi bardzo nisko. Zainteresowanie się ludności hodowlą konia bardzo słabe. Pogłowie końskie przeważnie o typie zdegenerowanego konika lub też, w małym procencie o typie konia pogrubionego. Wskazanym by było tak jak i w powiecie borszczowskim dostarczyć hodowcom prawidłowego konika lub hucuła, którego ludność miejscowa lubi. Stacji kopulacyjnych ogierów państwowych niema. Kondycja doprowadzonych koni zaledwie dostateczna.

Powiatami tymi, w których materjał koński jest bardzo słaby, należałoby się zająć i dostarczyć odpowiednią ilość i odpowiednich ogierów nie wysokiej krwi — ale poprawnej budowy i zachęcić ludność do hodowli koni — a zwłaszcza Radziechów i Zborów, które są ważne pod względem wojskowym. Kucie koni w całym Województwie z wyjątkiem niektórych gmin w powiatach jest niedostateczne, co wskazuje na brak wyszkolonych podkuwaczy. Kastracja w całym Województwie postępuje słabo.

W celu podniesienia hodowli koni należałoby opracować przy współudziale organizacji rolniczej, Wydziałów Samorządowych i wojskowości (rejonowych insp. koni) plan pracy nad podniesieniem jakościowym materjału końskiego.

Prace powinny iść w kierunku zapotrzebowania armji tak — ażeby konie dostarczone do wojska odpowiadały wymogom wojskowości. Do tego celu można dojść przez powiększenie ilości państwowych stacji kopulacyjnych — przez kupno przez samorządy odpowiednich ogierów i przez ostre przestrzeganie, ażeby ogiery niezdatne do hodowli były skastrowane. Również ułatwienie zamiłowanym hodowcom nabywania odpowiedniego materjału klaczy przyczyniłoby się poważnie do poprawy naszego konia. Ogrodzenie pewnej części pastwisk gminnych, na której by młodzież mogła mieć dostateczny ruch i nie być pętaną, przyczyniłoby się też do poprawienia budowy i stanu zdrowotności młodzieży.

WYNIKI

LICENCJI OGIERÓW NA TERENIE WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO

W ROKU 1930.

L. p.	Powiat	Pełna krew angiel.	Czysta krew arab.	Pół-krew udowodniona		Uszlachetnienie udowodnione	Krajowe		Ciężkie i ich pochodzenie	Różne	Razem zaliczono	Kategorje			Doprowadzono	Odrzucono	Ilość klaczy
				angiel.	arab.		pospolite bez-typ	Konik mierz-hucul				I	II	III			
1	Borszczów	—	—	1	2	9	7	3	—	9	31	—	9	22	431	401	7895
2	Brody	1	—	—	2	10	27	—	—	1	41	1	11	29	211	170	6963
3	Brzeżany	—	—	2	4	10	7	2	—	1	26	—	8	18	717	691	4582
4	Buczacz	—	1	1	2	11	8	5	—	2	30	2	5	23	393	363	4873
5	Czortków	—	—	3	1	10	7	1	—	4	26	—	6	20	188	162	7526
6	Kamionka Strum.	1	—	8	—	6	18	1	—	5	39	2	10	27	167	128	7441
7	Kopyczyńce	—	—	6	2	14	8	6	—	2	38	1	9	28	167	129	8479
8	Podhajce	—	—	3	1	9	10	2	—	5	30	—	5	25	556	526	4925
9	Przemyślany	—	—	1	3	5	1	2	—	2	14	—	6	8	304	290	7574
10	Radziechów	—	—	—	—	11	2	3	—	3	17	—	3	14	95	78	4938
11	Skałat	1	—	1	2	6	10	2	—	3	25	1	4	20	212	187	6411
12	Tarnopol	—	2	—	2	16	23	3	—	6	52	2	9	41	277	222	8872
13	Trembowla	—	—	2	—	10	12	—	—	2	26	—	5	21	216	190	3492
14	Zaleszczyki	—	—	2	—	10	7	6	—	2	27	—	4	23	347	320	4367
15	Zbaraż	1	—	1	—	22	21	1	—	10	56	2	7	47	209	153	5006
16	Zborów	—	—	—	1	10	22	—	—	8	41	—	10	31	163	122	6000
17	Złoczów	—	—	—	—	5	15	—	—	2	22	—	6	16	181	159	5101
	Razem . .	4	3	31	22	174	205	35	—	67	541	11	117	413	4834	4291	104445

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.